

I

(Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot)

SUOSITUKSET

EUROOPAN JÄRJESTELMÄRISKIKOMITEA

EUROOPAN JÄRJESTELMÄRISKIKOMITEAN VAROITUS,

annettu 22 päivänä syyskuuta 2022,

unionin rahoitusjärjestelmän haavoittuvuuksista

(EJRK/2022/7)

(2022/C 423/01)

EUROOPAN JÄRJESTELMÄRISKIKOMITEAN HALLINTONEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen ⁽¹⁾ ja erityisesti sen liitteen IX,

ottaa huomioon finanssijärjestelmän makrotason vakauden valvonnasta Euroopan unionissa ja Euroopan järjestelmäriskikomitean perustamisesta 24 päivänä marraskuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1092/2010 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 3 artiklan 2 kohdan c alakohdan sekä 16 ja 18 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan järjestelmäriskikomitean työjärjestyksestä 20 päivänä tammikuuta 2011 annetun Euroopan järjestelmäriskikomitean päätöksen EJRK/2011/1 ⁽³⁾ ja erityisesti sen 18 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Unionin finanssijärjestelmä on tähän mennessä osoittautunut vahvaksi geopoliittisten jännitteiden ja taloudellisen epävarmuuden lisääntyessä. Häntäriskiskenaarioiden toteutumisen todennäköisyys on kuitenkin kasvanut vuoden 2022 alusta lähtien, ja viimeaikainen geopoliittinen kehitys on pahentanut tilannetta. Rahoitusvakauteen kohdistuvat riskit voivat toteutua samanaikaisesti, jolloin ne ovat vuorovaikutuksessa keskenään ja vahvistavat toistensa vaikutusta. Geopoliittisten jännitteiden lisääntyminen on johtanut energian hintojen nousuun ja aiheuttanut rahoitusvaikeuksia yrityksille ja kotitalouksille, jotka ovat edelleen toipumassa covid-19-pandemian haitallisista taloudellisista seurauksista. Lisäksi odotettua nopeampi inflaatio tiukentaa rahoitustilannetta.
- (2) Tämä kehitys heikentää unionin makrotalouden näkymiä. Bruttokansantuotteen (BKT) kasvuennusteita on tarkistettu alaspäin vuoden 2023 osalta, ja talven 2022/2023 aikana toteutuvan taantuman todennäköisyys on kasvanut. Kasvun hidastumiseen kohdistuvat riskit vaihtelevat jäsenvaltioittain erityisesti siksi, että niiden riippuvuus energian tuonnista Venäjältä vaihtelee ja tuotantoketjujen energiaintensiteetissä on eroja. Häntäriskiskenaarioiden toteutumisen todennäköisyys on kaiken kaikkiaan riippuvainen geopoliittisten jännitteiden kärjistymisestä edelleen, taloudellisen taantuman laajuudesta ja kestosta sekä inflaation pysymisestä korkeana.

⁽¹⁾ EYVL L 1, 3.1.1994, s. 3.

⁽²⁾ EUVL L 331, 15.12.2010, s. 1.

⁽³⁾ EUVL C 58, 24.2.2011, s. 4.

- (3) Euroopan järjestelmäriskikomitea (EJRK) ilmoitti aiemmin tänä vuonna olevansa huolissaan epävarmuuden lisääntymisestä ja siitä, että häntäriskikenaarioiden toteutumisen todennäköisyys kasvaa (*). Rahoitusvakauteen liittyvien riskien yhä jatkuva kasvu edellyttää nyt yleisvaroituksen antamista EJRK:lle annettujen tehtävien mukaisesti. On havaittu kolme vakavaa rahoitusvakauteen kohdistuvaa järjestelmäriskiä.
- (4) Ensinnäkin makrotalouden näkymien heikkeneminen yhdessä rahoitusehtojen tiukentumisen kanssa merkitsee sitä, että yritysten ja kotitalouksien taseriskit ovat jälleen lisääntyneet erityisesti niillä sektoreilla ja jäsenvaltioissa, joihin energian hinnan nopea nousu vaikuttaa eniten. Tämä kehitys heikentää yritysten ja kotitalouksien velanhoidokykyä.
- (5) Toiseksi rahoitusvakauteen kohdistuvat riskit, jotka johtuvat varallisuushintojen jyrkästä laskusta, ovat edelleen vakavia. Tämä saattaa merkitä suuria markkinahintaan arvostamisesta aiheutuvia tappioita, jotka puolestaan voivat kasvattaa markkinoiden epävakautta ja aiheuttaa likviditeettiongelmia. Lisäksi energian ja raaka-aineiden hintojen nousu ja heilahtelu ovat aiheuttaneet suuria vakuuksien muutospyyntöjä näiden markkinoiden osapuolille. Tämä on aiheuttanut likviditeettiongelmia joillekin osapuolille.
- (6) Kolmanneksi makrotalouden näkymien heikkeneminen heikentää luottolaitosten omaisuuserien laatua ja kannattavuusnäkymiä. Vaikka Euroopan pankkisektori on kokonaisuudessaan hyvin pääomitettu, makrotalouden näkymien huomattava heikkeneminen merkitsisi luottoriskin kasvua aikana, jolloin jotkin luottolaitokset käsittelevät yhä covid-19-pandemian synnyttämiä omaisuuserien laatuun liittyviä ongelmia. Luottolaitosten häiriönsietokykyyn vaikuttavat myös rakenteelliset tekijät, kuten ylikapasiteetti, uusien rahoituspalvelujen tarjoajien aiheuttama kilpailu sekä altistuminen kyber- ja ilmatoriskeille.
- (7) Näiden kolmen rahoitusvakauteen kohdistuvan vakavan järjestelmäriskin lisäksi EJRK on havainnut myös seuraavat suurentuneet järjestelmäriskit.
- (8) Asuinkiinteistösektorin haavoittuvuudet lisääntyivät edelleen monissa jäsenvaltioissa vuoden 2022 alkupuoliskolla asuntojen hintojen ja myönnettyjen kiinnitysluottojen voimakkaan kasvun vuoksi, mikä merkitsee suhdanneriskien lisääntymistä entisestään. Kiinnitysluottojen korkojen nousu ja velanhoidokyvyn heikentyminen kotitalouksien reaalityulojen supistumisen vuoksi voidaan kuitenkin ennakoita aiheuttavan asuntojen hintojen laskupainetta ja johtavan suhdanneriskien toteutumiseen.
- (9) Makrotalouden näkymien heikkeneminen pahentaa myös liikekiinteistösektorin haasteita, jotka johtuvat rahoituskustannusten ja rakennuskustannusten noususta, rakennusmateriaalien toimitushäiriöistä sekä rakenteellisesta kehityksestä, kuten toimistotilojen kysynnän vähenemisestä. Kun otetaan huomioon, että unionin liikekiinteistösektorin voittomarginaalit ovat jo nyt alhaiset, tämä kehitys saattaa tehdä joistakin nykyisistä tai suunnitelluista liikekiinteistösisjoitushankkeista kannattamattomia, kasvattaa luottoriskejä ja lisää huolta liikekiinteistöihin liittyvistä järjestämättömistä lainoista, jotka ovat jo nyt suuria ja kasvussa.
- (10) Ukrainan sota on lisännyt sellaisten laajamittaisten kyberturvallisuuspoikkeamien todennäköisyyttä, jotka voivat häiritä kriittisiä talous- ja finanssijärjestelmän infrastruktuureja ja haitata keskeisten talous- ja rahoituspalvelujen tarjoamista.
- (11) Talouskasvun hidastuminen ja rahoitusolojen kiristyminen jarruttavat valtionvelan keskipitkän aikavälin kehitystä. Suuri julkinen velkaantuneisuus on edelleen yksi suurimmista makrotalouden haavoittuvuuksista useissa jäsenvaltioissa.
- (12) Rahoitusvakauteen kohdistuvien järjestelmäriskien lisääntyminen edellyttää määrätietoisia poliittisia toimia. Unionin finanssialan häiriönsietokyvyn säilyttäminen tai parantaminen on edelleen olennaisen tärkeää, jotta voidaan varmistaa sen kyky tukea reaalitaloutta, jos ja kun rahoitusvakauteen kohdistuvat riskit toteutuvat.

(*) EJRK:n hallintoneuvoston 24 päivänä maaliskuuta 2022 pidetyn 45. säännöllisen kokouksen jälkeen 31 päivänä maaliskuuta 2022 annettu lehdistötiedote ja EJRK:n hallintoneuvoston 23 päivänä kesäkuuta 2022 pitämän 46. säännöllisen kokouksen jälkeen 30 päivänä kesäkuuta 2022 julkaistu lehdistötiedote, luettavissa EJRK:n verkkosivustolla osoitteessa www.esrb.europa.eu

- (13) Unionin ja kansalliset valvontaviranomaiset pankkisektorilla ja muilla rahoitussektoreilla edistävät unionin rahoitussektorin häiriönsietokykyä seuraamalla rahoitusjärjestelmän ja niiden vastuualueeseen kuuluvien laitosten haavoittuvuuksia ja puuttamalla niihin tiiviissä yhteistyössä. Asiaan liittyvien viranomaisten olisi hyödynnettävä kaikkia mikro- ja makrovakauden valvonnan välineitä näiden riskien hillitsemiseksi ja niiden vaikutusten lieventämiseksi, jos riskit toteutuvat. Jos makrovakauden valvonnan välineitä ei ole käytettävissä, viranomaisten voi olla tarpeen käyttää valvontavaltuuksiaan rahoitusvakauteen kohdistuvien riskien lieventämiseksi ja sen varmistamiseksi, että markkinoiden toiminta ei vaarannu. Asiaan liittyvien viranomaisten välinen tiivis koordinaatio parantaisi poliittisten toimien tehokkuutta ja vaikuttavuutta, erityisesti monialaisiin ja rajat ylittäviin riskeihin puuttumiseksi, siten, että samalla vältetään myötäsykliisyys, markkinoiden pirstoutuminen ja kielteiset ulkoisvaikutukset muille jäsenvaltioille.
- (14) Luottolaitokset voivat toimia ensimmäisessä puolustuslinjassa ja varmistaa, että niiden luottotappiovarauksia koskevissa käytännöissä ja pääomasuunnittelussa otetaan asianmukaisesti huomioon odotettavissa olevat ja odottamattomat tappiot, joita riskiympäristön heikkeneminen voi aiheuttaa. Tähän sisältyy omien pääomaennusteiden ennakoiva ja säännöllinen mukauttaminen perusskenaariossa ja epäsuotuisissa skenaarioissa. Jälkimmäisissä olisi otettava huomioon riittävän varovaiset ja päivitetyt makrotalouden skenaariot, joissa oletuksena on pitkään jatkuva vakava mutta realistinen stressitilanne. Luottolaitosten olisi myös varmistettava lyhyen aikavälin likviditeettiriskien ja näiden riskien torjumista koskevien konkreettisten varautumissuunnitelmien näkyvyys. Tämä on olennaisen tärkeää myös mahdollisten toteutuneiden finanssivakauteen kohdistuvien riskien hillitsemiseksi ja jotta markkinoiden luottamus luottolaitoksia kohtaan säilyisi.
- (15) Luottolaitosten varovaisten riskienhallintakäytäntöjen täydentäminen sekä mikro- ja makrovakaudelliset pääomapuskurit, jotka ovat yhdenmukaisia vallitsevan riskitason kanssa, auttavat varmistamaan luottolaitosten häiriönsietokyvyn. Jotkin kansalliset viranomaiset ovat jo tiukentaneet makrovakauseräpolitiikkaansa, kun taas toiset tutkivat parhaillaan, voitaisiinko makrovakauseräpolitiikkaa toteuttaa haavoittuvuuksien korjaamiseksi. Makrovakauseräpuskurien säilyttäminen tai kehittäminen edelleen tukisi luottolaitosten häiriönsietokykyä ja antaisi viranomaisille mahdollisuuden vapauttaa näitä puskureita, jos ja kun riskit toteutuvat ja vaikuttavat kielteisesti luottolaitosten taseisiin. Tämä puolestaan vahvistaisi luottolaitosten kykyä kattaa tappioita ja säilyttäisi samalla edellytykset tarjota kriittisiä palveluja reaalitaloudelle. Makrovakauseräpolitiikkaa koskevassa päätöksenteossa olisi otettava huomioon kunkin jäsenvaltion erityiset makrotalouden näkymät ja pankkisektorin olosuhteet myötäsykliisyyden riskin rajoittamiseksi.
- (16) Rahoitusvakauteen kohdistuviin riskeihin olisi puututtava myös pankkisektorin ulkopuolella. Tämä edellyttää sitä, että puututaan haavoittuvuuksiin ja parannetaan pankkisektoriin kuulumattomien rahoituslaitosten ja markkinapohjaisen rahoituksen häiriönsietokykyä. On ratkaisevan tärkeää puuttua energijohdannaismarkkinoihin osallistuvien yritysten likviditeettiongelmiin ja rahoituspaineesiin. Keskitettyä selvitystä koskevia vakavaraisuusvaatimuksia ei kuitenkaan pitäisi lieventää. Lisäksi olisi kiinnitettävä erityistä huomiota rakenteelliseen likviditeetin epätasapainoon tiettytyypisissä sijoitusrahastoissa. Rahastonhoitajia olisi myös kannustettava käyttämään tarvittaessa likviditeetin hallintavälineitä. Lisäksi vakuutusten osalta kotitalouksien heikentyneet taseet lisäävät vakuutus sopimusten raukeamisriskiä, mikä saattaa kasvattaa suojauksen aukkoja ja tehdä maksuvalmiuden seurannasta merkityksellistä.
- (17) Pankkialaan kuulumattomat rahoituslaitokset voivat itse vahvistaa häiriönsietokykyään ja auttaa ehkäisemään häntäriskiskenaarioiden toteutumista varmistamalla, että niiden riskienhallintakäytännöt sopeutetaan asianmukaisesti riskiympäristön heikkenemiseen, ja ottamalla huomioon valvontaviranomaisten ohjeet ja odotukset. Esimerkiksi sijoitusrahastojen tapauksessa tämä tarkoittaa tiivistä seurantaa ja puuttumista mahdolliseen liialliseen likviditeetin epätasapainoon tai velkaantuneisuuteen; keskusvastapuolten, määritysosapuolten ja niiden asiakkaiden osalta tämä tarkoittaa johdannaisvastuiden seurantaa sekä keskittymäriskin ja myötäsykliisyyden huomioon ottamista vakuusjärjestelyissä keskusvastapuolten, määritysosapuolten ja niiden asiakkaiden ketjussa; vakuutusenantajien kannalta tämä tarkoittaa sitä, että kiinnitetään erityistä huomiota markkina- ja likviditeettiriskeihin, jotka voivat toteutua tilanteessa, jossa markkinoiden epävakaus lisääntyy ja johon liittyy suurta epävarmuutta.

- (18) EJRK on toistuvasti todennut ⁽⁵⁾, että välineiden puute heikentää viranomaisten kykyä puuttua rahoitusvakauteen kohdistuviin riskeihin pankkisektorin ulkopuolella. Se on kehottanut antamaan viranomaisille tällaisia välineitä esimerkiksi sijoitusrahastoja ja vakuutusenantajia koskevien vakavaraisuussääntöjen tarkistamisen yhteydessä. Nykyinen lisääntynyt riskiympäristö korostaa näiden toimien kiireellisyyttä,

ON ANTANUT TÄMÄN VAROITUKSEN:

1 JAKSO

Varoitus

Kasvavasta geopoliittisesta ja taloudellisesta epävarmuudesta huolimatta unionin finanssijärjestelmä on tähän mennessä osoittautunut vahvaksi. Euroopan järjestelmäriskikomitea (EJRK) on kuitenkin havainnut useita vakavia rahoitusvakauteen kohdistuvia riskejä. Nämä riskit voivat toteutua samanaikaisesti, jolloin ne ovat vuorovaikutuksessa keskenään ja vahvistavat toistensa vaikutusta. Häntäriskiskenaarioiden toteutumisen todennäköisyys on kasvanut vuoden 2022 alusta lähtien, ja viimeaikainen geopoliittinen kehitys on pahentanut tilannetta. Tämä geopoliittinen kehitys vaikuttaa energian hintaan ja tarjontaan, mikä merkitsee yritysten ja kotitalouksien taseriskien kasvun jatkumista. Lisäksi odotettua nopeampi inflaatio tiukentaa rahoitusoloja, mikä voi lisätä rahoitusalan stressiä.

Taloudellisen toiminnan voimakas heikkeneminen voi johtaa luottoriskin kasvun jatkumiseen aikana, jolloin jotkin luottolaitokset korjaavat edelleen covid-19-pandemian synnyttämiä omaisuuserien laatuun liittyviä ongelmia, jotka ovat tähän mennessä olleet rajallisia laajojen julkisten tukitoimenpiteiden vuoksi. Rahoitusvakauteen kohdistuvat riskit, jotka johtuvat varallisuushintojen jyrkästä laskusta, ovat myös edelleen vakavia. Kiinnitysluottojen korkojen nousu ja kotitalouksien reaalitylöjen pienenemisestä johtuva velanhoidokyvyn heikkeneminen voivat aiheuttaa asuntojen hintojen laskupaineita. Tämä voi puolestaan johtaa kertyneiden suhdanneriskien toteutumiseen kiinteistömarkkinoilla. Lisäksi finanssijärjestelmään vaikuttavien laajamittaisten kyberturvallisuuspoikkeamien todennäköisyys on kasvanut.

Koska rahoitusvakauteen kohdistuvat järjestelmäriskit ovat kasvaneet, EJRK katsoo, että yksityisen sektorin laitosten, markkinaosapuolten ja asiaan liittyvien viranomaisten on edelleen valmistauduttava häntäriskiskenaarioiden toteutumiseen. Unionin finanssialan häiriönsietokyvyn säilyttäminen tai parantaminen on edelleen olennaisen tärkeää, jotta finanssijärjestelmä voi jatkaa reaalitylöden tukemista, jos ja kun rahoitusvakauteen kohdistuvat riskit toteutuvat. Tiivis koordinointi asiaan liittyvien viranomaisten välillä ja varovaiset riskinhallintakäytännöt koko finanssisektorilla ja markkinatoimijoiden piirissä ovat edelleen keskeisessä asemassa, jotta haavoittuvuuksiin voidaan puuttua tehokkaasti välttämällä samalla markkinoiden pirstoutumista ja muihin jäsenvaltioihin kohdistuvia kielteisiä ulkoisvaikutuksia.

Luottolaitokset voivat toimia ensimmäisessä puolustuslinjassa ja varmistaa, että niiden luottotappiovarauksia koskeissa käytännöissä ja pääomasuunnittelussa otetaan asianmukaisesti huomioon odotettavissa olevat ja odottamattomat tappiot, joita riskiympäristön heikkeneminen voi aiheuttaa. Tähän sisältyy omien pääomaennusteiden ennakoiva ja säännöllinen mukauttaminen perusskenaariossa ja epäsuotuisissa skenaarioissa. Jälkimmäisissä olisi otettava huomioon riittävän varovaiset ja päivitetty makrotalouden skenaariot, joissa oletuksena on pitkään jatkuva vakava mutta realistinen stressitilanne. Lisäksi ennakoimalla ja valmistautumalla lyhyen aikavälin likviditeettiriskeihin luottolaitokset varmistavat välittömän häiriönsietokykynsä, jos jokin edellä mainituista riskeistä toteutuu.

Luottolaitosten varovaisen riskinhallintakäytäntöjen täydentäminen sekä mikro- ja makrovakaudeelliset pääomapuskurit, jotka ovat yhdenmukaisia vallitsevan riskitason kanssa, auttavat varmistamaan pankkisektorin häiriönsietokyvyn. Makrovakauspuskurien säilyttäminen tai kehittäminen edelleen tukisi luottolaitosten häiriönsietokykyä ja antaisi viranomaisille mahdollisuuden vapauttaa näitä puskureita, jos ja kun riskit toteutuvat ja vaikuttavat kielteisesti luottolaitosten taseisiin. Makrovakauspoliittikkaa koskevassa päätöksenteossa olisi otettava huomioon kunkin jäsenvaltion erityiset makrotalouden näkymät ja pankkisektorin olosuhteet myötäsyklisyyden riskin rajoittamiseksi.

⁽⁵⁾ Euroopan järjestelmäriskikomitean suositus EJRK/2017/6, annettu 7 päivänä joulukuuta 2017, likviditeetti- ja vipurahoitusriskeistä sijoitusrahastoissa (EUVL C 151, 30.4.2018, s. 1). Makrovakauspoliittikka pankkialan ulkopuolella: EKRJ:n strategia-asiakirja, 19. heinäkuuta 2016, EJRK lausunto EIOPAn Solvenssi II -direktiivin uudistamista koskevaan julkiseen kuulemiseen, 17. tammikuuta 2020 ja vastaus Solvenssi II -direktiivin uudistamista koskevaan Euroopan komission kuulemiseen, 16. lokakuuta 2020, luettavissa EJRK:n verkkosivustolla osoitteessa www.esrb.europa.eu

Rahoitusvakauteen kohdistuviin riskeihin olisi puututtava myös pankkisektorin ulkopuolella. Tämä edellyttää sitä, että puututaan haavoittuvuuksiin ja parannetaan pankkialaan kuulumattomien rahoituslaitosten ja markkinapohjaisen rahoituksen häiriönsietokykyä. Jos makrovakauden valvonnan välineitä ei ole käytettävissä, viranomaisten voi olla tarpeen käyttää valvontavaltuuksiaan finanssivakauteen kohdistuvien riskien toteutumisen seurauksien lieventämiseksi ja sen varmistamiseksi, että markkinoiden toiminta ei vaarannu. Asiaan liittyvien viranomaisten olisi myös jatkettava riskien tiivistä seuranta ja tarvittaessa tehostettava valvontadiologia valvottujen pankkialaan kuulumattomien rahoituslaitosten kanssa. Varmistamalla, että niiden riskienhallintakäytännöt sopeutetaan asianmukaisesti lisääntyneisiin riskeihin, ja ottamalla huomioon valvontaviranomaisten ohjeet ja odotukset, pankkialaan kuulumattomat rahoituslaitokset voivat itesentistään vahvistaa häiriönsietokykyään.

Finanssisektorin lisäksi on puututtava myös energiajohdannaismarkkinoille osallistuvien yritysten likviditeettiongelmiin. Tämä ei kuitenkaan saa tapahtua keskitettyä selvitystä koskevien järjestelmien vakavaraisuusvaatimusten lieventämisen kustannuksella.

2 JAKSO

Määritelmät

Tässä varoituksessa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

a) ”asiaan liittyvillä viranomaisilla” tarkoitetaan

- EKP:tä sille neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 ⁽⁶⁾ 4 artiklan 1 ja 2 kohdan ja 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti annettujen tehtävien osalta;
- Euroopan valvontaviranomaisia;
- kansallisia valvontaviranomaisia;
- Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU ⁽⁷⁾ VII osaston 4 luvun tai Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 ⁽⁸⁾ 458 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimettyjä viranomaisia;

b) ”Euroopan valvontaviranomaisilla” tarkoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1093/2010 ⁽⁹⁾ perustettua Euroopan valvontaviranomaista (Euroopan pankkiviranomainen), Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1094/2010 ⁽¹⁰⁾ perustettua Euroopan valvontaviranomaista (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1095/2010 ⁽¹¹⁾ perustettua Euroopan valvontaviranomaista (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen);

⁽⁶⁾ Neuvoston asetus (EU) N:o 1024/2013, annettu 15 päivänä lokakuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille (EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63).

⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

⁽⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

⁽¹⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1094/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/79/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48).

⁽¹¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1095/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/77/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84).

- c) ”kansallisella valvontaviranomaisella” tarkoitetaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 40 alakohdassa ja direktiivin 2013/36/EU 3 artiklan 1 kohdan 36 kohdassa, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY ⁽¹²⁾ 13 artiklan 10 kohdassa, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/65/EU ⁽¹³⁾ 67 artiklan 1 kohdassa ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 ⁽¹⁴⁾ 22 artiklan 1 kohdassa määriteltyä jäsenvaltion toimivaltaista viranomaista tai valvontaviranomaista.

Tehty Frankfurt am Mainissa 22 päivänä syyskuuta 2022.

*EJRK:n sihteeristön päällikkö,
EJRK:n hallintoneuvoston puolesta
Francesco MAZZAFERRO*

⁽¹²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/138/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, vakuutus- ja jälleenvakuutus-toiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) (EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1).

⁽¹³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/65/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 349).

⁽¹⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 648/2012, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppapietorekistereistä (EUVL L 201, 27.7.2012, s. 1).